

нена, да идем да я Видим какво прави!

– Да идем, ма!

Тръгнали с Господ напред, дошли. Като Видяла сестрите си. Все едно Господ Виждала, целунала и едната, и другата.

– Елате, елате, сестри, елате!

Прибрала ги, показала им скъпоценностите, Всичко им показала. Показала им богатството. Много богатство, с много скъпоценности стаите били пълни. Спомнила си и за огледалото. Изкарала им месо, ядене – „Яжте сега!“. Извадила и огледалото.

– Сестри, това огледало Виждате ли го?

– Виждаме го.

– Сега ще Ви донеса даже и череши. Нека Господ да е напред, искам една кошница череши за сестрите си.

Хоп – една кошница пред нея. Като Взели да ядат, двете сестри се спогледали. Хапнала малко череши и едната:

– Ама, сестро, дай да Видим това огледало какво е!

– А-а, това ли?

Дала огледалото.

– Сестро, много хубаво огледало. Ами, сестро, докато мъжът ти е жив, ти само да спиш. Когато умре мъжът ти, ти тогава да се събудиш.

И тя политнала един, два, три пъти и заспала. Взели сестрите ѝ огледалото, излязли навън, тряснали го в земята, пръснало се на парчета и те си отишли.

Малко-много, на третия ден мъжът ѝ се прибрал и що да Види-о! – жена му спи. Един час, два часа, три часа, един ден, два дена, три дена – тук имало нещо. Бутнал я да се събуди, не помръдватук имало нещо. Потърсил огледалото – нямало го.

– Аз трябва да тръгна, да ѝ намеря лек.

Качил се на коня. С Господ напред! Един удар – и литнали като Вихрушка. Един скок и в долната земя се намерили. Малко-много, една година път. Насреща му – един човек на двеста години.

– Здрав и жив, бе, Божи човек!

– Жив и здрав, бе, чедо, къде си тръгнал?

– Абе, дядо, имах едно Вълшебно огледало. Не знам що за хора са идвали, но са проклели жена ми, докато е жива – ще спи. Тръгнах лек да ѝ търся.

– Ще го намериш. По този път, по който си тръгнал, ще срещнеш една мечка, тя ще те упъти, ще ти каже къде да вървиш.